

De Ster

Welkom in Holland

PRESIDENT EN ZUSTER JOHN P. LILLYWHITE
MET HUN DOCHTER DOROTHY ANN BIJ HUN
AANKOMST IN NEDERLAND

15 Januari 1950

Walt
1950
5

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

50e JAARGANG • No. 1

INHOUD:

	Blz.
Een Getuigenis van Jezus Christus, door Milton R. Hunter	3
Want alzoo lief heeft God de wereld gehad, door George F. Richards	8
Betaal de prijs, door Alma Sonne	11
Stap voor stap naar het doel! door Rinze Schippers	14
De geschiedenis van onze Zendingen	16
Mijn getuigenis, door Joanna Bogason	18
De Onderlinge Ontwikkelingsvereniging	20
De Genealogische Vereniging	22
De Kerk in Europa	24
De Zending vierde de dag der dagen	25
Aankomst en vertrek	28
Gebeurtenissen in de Zending	29

Redacteur: JOHN P. LILLYWHITE

Assistente: TINE PLAIZIER

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

15 Januari 1950

Een getuigenis van Jezus Christus

door

MILTON R. HUNTER
van de Raad der Zeventigers.

Wanneer ik het lied hoor zingen: „Ik weet, dat mijn Verlosser leeft”, gevoel ik mij ten diepste ontroerd.

Nu wil ik getuigen van de goddelijkheid van Jezus Christus en u wijzen op enkele hoogtepunten van Zijn zending. Ik weet zo zeker als ik leef, dat Jezus de Christus is, de Zaligmaker der wereld, onze Heiland, onze Heer, onze Pleiter bij de Vader, de Meester uit het plan van zaligheid, de Rechter van deze aarde. Met de Vader is Hij onze Heer, onze God en onze Koning.

In de moderne openbaringen lezen wij, dat Jezus Christus was en is onze oudste broeder, de „eerstgeborene” des Vaders.

(L. & V., afd. 93 : 21-22; 76 : 54, 67, 71, 94, 102; 77 : 11; 88 : 5). Als Heiligen der Laatste Dagen aanvaardden wij de leringen der profeten, dat Jezus van Nazareth de eniggeboren Zoon van de Vader in het vlees was, daarom wijst de openbaring, waarover ik sprak, terug naar een vroegere geboorte, een geboorte in de

geestenwereld. U en ik waren zonen en dochters van onze Eeuwige Ouders in de geestenwereld. Inderdaad zijn alle mensen, die deze aarde bevolken, uit hetzelfde gezin afkomstig, waarvan Jezus Christus de eerstgeborene was.

In Zijn voorbestaan werd Jezus Christus tot God verheven. Toen werd Hij aangewezen om de Heiland van deze wereld te zijn. Vader Abraham werd het voorrecht vergund in een heerlijk visioen de grote raad in de hemel te zien, die gehouden werd vóór de bevolking van de aarde, en de Heer toonde hem „vele edelen en groten”. De Heer verklaarde:

„Deze zal Ik tot Mijne regeerders maken... Abraham, gij zijt een hunner; gij waart gekozen voor gij geboren waart.”

Boek van Abraham 3 : 23.

Joseph Smith zegt ons, dat het hoofd der Goden die grote raad te samen riep. Het doel was een plan samen te stellen, volgens hetwelk Zijn kinderen in een sterfelijke staat op aarde zouden

Zoals ik reeds heb verklaard zijn u en ik allen zonen en dochters van God in geestelijke zin, doch Christus' geboorte in het vlees gaf Hem die bijzondere goddelijke macht, die nodig was om Zaligmaker der wereld te zijn, daar Hij in werkelijkheid Gods Zoon was. Met andere woorden, als Eniggeborene had Hij de macht om de banden des doods te verbreken. Aldus ontving Hij van de Vader de macht in zich om te heersen over leven en dood. Bovendien is Hij de enige volmaakte mens, die ooit op aarde leefde. Hij toonde de weg, waar langs u en ik, door Zijn voorbeeld na te volgen, even volmaakt kunnen worden als Hij.

Na drie en dertig jaar het volmaakte leven te hebben geleefd, waarvan drie jaren gewijd werden aan intensieve zendingsarbeid, werd de Man van Galilea gekruisigd. Drie dagen later verrees Hij uit het graf, zoals de profeten hadden voorspeld, waardoor Hij de „eerste vrucht“ der opstanding werd. Hij verbrak de banden des doods en maakte het alle mensen niet alleen mogelijk opgewekt te worden, doch Hij maakte dit tot een absolute noodzakelijkheid. Hoe rechtvaardig of hoe slecht de mens in de sterfelijkheid heeft geleefd, iedere man, iedere vrouw en elk kind heeft de belofte der onsterfelijkheid, d.w.z. van de opstanding.

Zij moeten voortkomen uit het graf en voor de rechterstoel van Jezus Christus staan om geoordeeld te worden naar hun daden, in de sterfelijkheid hier op aarde gedaan.

Terwijl Christus op aarde onder de stervelingen leefde vestigde Hij een Kerk. Dat werd een grote

kerk, vooral in aantal. Doch deze kerk verviel geleidelijk aan in duisternis. Duizenden en duizenden heidenen sloten zich bij deze kerk aan en brachten er hun geliefde heidense practijken in over, hun denkbeelden en leerstellingen, welke door de mensen werden uitgedacht en waarvan sommige bijzonder ruw waren. Aldus vermengden zij het heidendom met de leringen, die de Zaligmaker ons had gegeven en op deze wijze deden zij het Christendom geweld aan. Het gevolg daarvan was wat nu bekend is als de grote afval. Natuurlijk kon de Heiland deze verwaterde kerk niet erkennen als de Zijne. Hij trok Zijn heilig Priesterschap terug van de aarde, waardoor de wereld gedurende honderden jaren in duisternis rondtastte.

Doch de profeten hadden ver in de toekomst geschouwd en voorspeld, dat God in het laatste der dagen Zijn hand opnieuw uit zou strekken om het evangelie op de aarde te herstellen; de evangeliebedeling, bekend als de bedeling van de volheid der tijden, de dag, waarop alle verordeningen, beginselen en leerstellingen, machten en priesterschappen, die van den beginne in de wereld geweest waren, hersteld zouden worden als een voorbereiding voor de komst des Heren.

Ik getuig ernstig dat deze herstelling ongeveer honderd jaar geleden plaats vond. Zij begon op die gedenkwaardige lentemorgen in 1820, toen de Profet Joseph Smith zich naar het heilige bos begaf om te bidden. In antwoord op dat gebed verschenen God, de Eeuwige Vader, en Zijn Eniggeboren Zoon Jezus Christus in hun heerlijkheid aan die jonge

profeet. De Vader wees op de Zoon en zeide: „Dit is Mijn geliefde Zoon, hoor Hem!” Op dat ogenblik nam Jezus Christus de Hem rechtens toekomende plaats als middelaar tussen hemel en aarde weder in, als de Zaligmaker der wereld. Hij zeide Joseph Smith, dat de ware Kerk niet op aarde was, en dat, indien hij op de juiste wijze zou leven, hij uitverkoren was om het instrument in Gods handen te zijn voor de herstelling van die Kerk. Christus zeide ook tot Joseph Smith, dat de predikers der wereld God naderden met hun lippen, doch dat hun harten ver van Hem waren. Zij leerden als leerstellingen de geboden van mensen.

Na dit heerlijke visioen, dat, naar ik met zekerheid kan zeggen, een van de heerlijkste was, die ooit op aarde werden ontvangen, zette Jezus van Nazareth Zijn arbeid voort als de Zaligmaker der wereld door verscheidene malen aan de Profeet te verschijnen en eveneens door voorname engelen te zenden — mannen, die in het verleden op aarde hadden geleefd — om aan de Profeet Joseph Smith alle sleutelen, machten en autoriteit over te dragen, die in andere tijdsbedelingen op aarde geweest waren. De Profeet Joseph Smith ontving openbaring op openbaring tot de volheid, die voorspeld was, zich wederom op aarde bevond. Bij zekere gelegenheid, toen Joseph Smith wederom het voorrecht genoot een visioen te aanschouwen, kwam de grote openbaring, bekend als „Het Visioen” of „De graden van heerlijkheid”. Joseph Smith en Sidney Rigdon aanschouwden de drie graden van heerlijkheid, evenals de wereld der duisternis,

en schreven iets van wat zij daar zagen. Ik lees u gaarne enige woorden van Joseph Smith's getuigenis:

„En terwijl wij deze dingen overdachten, raakte de Heere de oogen van ons verstand aan en zij werden geopend, en de heerlijkheid des Heeren omscheen ons;

„En wij aanschouwden de heerlijkheid des Zoons, aan de rechterhand des Vaders, en ontvingen van Zijne volheid;

„En zagen de heilige engelen, en hen die geheiligd zijn, voor Zijnen troon, dienende God en het Lam, en Hem voor immer en altoos aanbeddende.

„En nu, na de vele getuigenissen, welke van Hem gegeven zijn, is dit getuigenis het laatste van allen, hetwelk wij van Hem geven; dat Hij leeft!

„Want wij zagen Hem zelf aan de rechterhand Gods, en hoorden de stem getuigenis geven, dat Hij de Eenniggeborene des Vaders is.

„Dat bij Hem en door Hem en van Hem de werelden zijn en werden geschapen, en de bewoners daarvan gewonnen zonen en dochteren Gods zijn.”

L. & V., afd. 76 : 19-24.

De Heiligen der Laatste Dagen zien uit naar de door de profeten voorspelde dag, waarop Jezus Christus op aarde zal nederdalen om er te regeren als Koning der koningen en Heer der heren. Wij zien uit naar de dag, waarop deze aarde gereinigd zal worden van alle boosheid, de rechtvaardigen zullen overwinnen en kinderen in gerechtigheid geboren worden en opgroeien zonder zonde. Te dien tijde zullen de mensen leven, hun kinderen groot brengen en wanneer zij de leeftijd genaderd zijn, zullen zij in een oogwenk van sterfelijke in onsterfelijke wezens veranderd worden.

Ten tijde van de tweede komst van Jezus Christus, wanneer Hij zal komen om de aarde te rege-

(Vervolg op blz. 23)

„Want alzo lief heeft God de wereld gehad”

door President GEORGE F. RICHARDS, van de Raad van Twaalfven.

*

De volgende toespraak werd gehouden door President George F. Richards op de in October j.l. gehouden conferentie te Salt Lake City.

Toen gisteren het lied gezongen werd: „Want alzo lief had God de wereld”, kwam het in mij op, dat dit juist het onderwerp was, waarover ik zou willen spreken, wanneer ik zou worden geroepen. De volledige tekst luidt:

„Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eeniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verdere, maar het eeuwige leven hebbe.”

Joh. 3 : 16.

Hieruit spreekt de liefde van de Vader voor Zijn kinderen. Tezeldertijd kwam een andere tekst mij in de gedachte:

„...Ik stel Mijn leven voor de schapen...”

„Niemand neemt hetzelve van Mij, maar Ik leg het van Mijzelf af...”

Joh. 10 : 15, 18.

„Niemand heeft meerdere liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor zijn vrienden.”

Joh. 15 : 13.

Deze beide teksten tonen te samen de grote gave van de Vader en de Zoon aan de wereld, en eveneens wat de verzoening betekent aan geestelijk en lichamelijk lijden. Van Zijn dood aan het kruis kan in waarheid worden gezegd, dat het de grootste

gave was, die het mensdom ooit werd geschonken, het grootste offer, dat ooit werd gebracht, de grootste liefdedienst, welke immer werd bewezen, en een uiting van liefde, die alleen de Goden bezitten.

Christus' werk.

Ik zou gaarne zien, dat U zo mogelijk beter bekend geraakte met onze Heiland en Zaligmaker Jezus Christus en Zijn levenswerk, opdat wij, door deze meerdere kennis, Hem meer zullen liefhebben, Hem beter zullen dienen en op deze wijze het eeuwige leven verkrijgen, hetwelk God's grootste gave aan de mens is.

In het drie en vijftigste hoofdstuk van Jesaja lezen wij:

„Hij was veracht en de onwaardigste onder de menschen, een Man van smarten, en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht.

„Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten

heeft Hij gedragen; doch wij achten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was.

„Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijne striemen is ons genezing geworden.

„Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijnen weg; doch de Heere heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanloopen.”

Jesaja 53 : 3-7.

Onder toezicht van de Vader schiep Hij de hemelen en de aarde en alles, wat daarop staat, zoals de Schrift getuigt.

„Alle dingen zijn door Hetzelve (het Woord, dat God was) gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding, dat gemaakt is.”

Joh. 1 : 3.

„En ontelbare werelden heb Ik geschapen... en door den Zoon, welke is Mijn eeniggeborene, schiep Ik hen.”

Mozes 1 : 33.

„Zie, Ik ben Jezus Christus, de Zoon des levenden Gods, die de hemelen en de aarde schiep.”

L. & V., afd. 14 : 9.

Jezus Christus predikte als de God dezer aarde vanaf den beginne tot Hij in het midden des tijds op aarde kwam.

„En Ik ben aan Abraham, Izak en Jacob verschenen, als God de Almachtige; doch met Mijn Naam Heere ben Ik hun niet bekend geweest.”

Exodus 6 : 2.

„Hef uw hoofd op en wees verheugd; want zie, de tijd is nabij en in dezen nacht zal het teeken gegeven worden: en morgen kom Ik in de wereld.”

III Nephi 1 : 13.

Uiterlijke verschijning van Christus.

Het volgende lees ik U voor uit „Conscript Fathers”:

„In deze, onze dagen, verscheen er een man, genaamd Jezus Christus, die nog steeds in ons midden leeft,

en door de Heidenen is aanvaard als een Profeet, doch zijn eigen discipelen noemen hem de Zoon van God. Hij heeft doden opgewekt en alle soorten ziekten genezen. Het is een knappe, slanke man met een statig voorkomen, en een fris gelaat, dat de aanschouwer zowel kan liefhebben als vrezen. Zijn haar is hazelnootkleurig, glad tot aan de oren, vanwaar het in een diepere tint in krullen en golven rond zijn schouders valt. Midden op het hoofd draagt hij naar de gewoonte der Nazareners een lange streng haar. Zijn voorhoofd is glad en fijn gevormd, zijn gelaat zonder rimpels of vlekjes en heeft een zacht rose kleur. Zijn neus en mond zijn volmaakt gevormd. Zijn baard heeft dezelfde kleur als het haar, dk, niet bijzonder lang, maar gevorkt. In zijn bestraffingen is hij vreselijk, in zijn waarschuwingen vriendelijk en beleefd. Hij spreekt nederig en verstandig. Hij is lichamelijk goed gevormd. Niemand heeft hem ooit zien lachen, doch velen hebben hem zien wenen. Een man, die door zijn schoonheid de kinderen der mensen ver te boven gaat.”

Het volgende beeld van de Heiland werd geschetst door J. A. Francis van Los Angeles en is zo treffend als was het neergeschreven door een van de Profeten:

„Hier is een man, die geboren werd in een onaanzienlijk dorp, het kind van een boerenvrouw. Hij groeide op in een ander onaanzienlijk dorp. Tot zijn dertigste jaar werkte hij in een timmermanswerkplaats, waarna hij drie jaar rondtrok als prediker. Hij schreef nimmer een boek. Hij hield er nimmer een kantoor op na. Hij ging nooit naar een hogere school. Hij zette nooit een voet in een grote stad. Nimmer reisde hij verder dan tweehonderd mijl van de stad, waar hij geboren werd. Nimmer volbracht hij ook maar één van die dingen, die gewoonlijk roem tot gevolg hebben. Hij had geen andere geloofs-brieven dan zichzelf. Hij bezat niets in deze wereld dan de macht van zijn goddelijke mannelijkheid.

„Nog terwijl hij een jonge man was keerde de publieke opinie zich tegen hem. Zijn vrienden verlieten hem.

Een hunner verloochende hem, een andere verried hem. Hij werd overgeleverd aan zijn vijanden. Hij onderging de bespotting van een veroordeeling. Tussen twee dieven werd hij aan het kruis genageld. Zijn beulen dobbelden om zijn enig bezit, terwijl hij nog stervende aan het kruis hing, en dat was zijn mantel. Toen hij gestorven was, nam men hem van het kruis af en tengevolge van het medelijden van een zijner vrienden legde men hem in een geleend graf.

„Negentien eeuwen zijn gekomen en gegaan en nu is hij het middelpunt van het menselijk geslacht, de leider op de weg naar vooruitgang. Ik beweer met grote zekerheid dat alle legers, die ooit opgetrokken zijn, en alle naties, die werden opgebouwd en alle parlementen, die bijeen gekomen zijn, te samen het leven van de mens niet zo beïnvloed hebben als die ene man.“

Grote overeenkomst van het leven van de Heiland met dat van Joseph Smith.

Wij zien in het leven en de werken van Joseph Smith, de Profeet, een grote overeenkomst met dat van onze Heiland. Toen de Heiland Zijn twaalf discipelen koos, nam Hij hen uit alle lagen der maatschappij. Dat zijn de wegen des Heren.

„Want gij ziet uwe roeping, broeders, dat gij niet vele wijzen zijt naar het vleesch, niet vele machtigen, niet vele edelen.

„Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen;

„En het onedele der wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niet is, opdat Hij hetgeen iets is, te niet zou maken;

„Opdat geen vleesch zou roemen voor Hem.“

I Cor. 26 : 29.

„Voorwaar, dus zegt de Heere tot u, Mijnen dienstknecht Joseph Smith, Ik ben zeer wel tevreden met uw offerande en bekentenis, die gij gedaan hebt, want tot dit einde heb Ik

u verwekt, opdat Ik Mijne wijsheid door de zwakke dingen der aarde moge tonen.“

L. & V., afd. 124 : 1.

Joseph Smith werd geboren uit nederige ouders in een onaanzienlijk dorp. Hij ging nimmer naar de hoge school of de universiteit, doch in de korte periode van de acht en dertig en een half jaar zijns levens bracht hij meer tot stand dan enig sterfelijk mens van zijn tijd of misschien wel van alle tijden. Joseph Smith en zijn broeder Hyrum ondergingen de marteldood voor de waarheid. Zij werden in koelen bloede vermoord door een harteloze en gewetenloze bende.

In zijn korte leven was de Profeet Joseph Smith het instrument in de handen des Heren om de Kerk en het Koninkrijk Gods, zoals dit gezien werd door de Profeet Daniël, op aarde te vestigen. Door hem werd het eeuwige evangelie in zijn volheid hersteld, met alle gaven, zegeningen, beginselen en verordeningen, evenals de macht van het Priesterschap om de verordeningen van het evangelie te bedienen aan de kinderen der mensen, die door gehoorzaamheid en bekering het recht hebben deze te ontvangen.

De werken van Joseph Smith, en de geest, die tot deze werken aanzette, leeft voort in de harten van zijn honderdduizenden volgelingen, die nu in leven zijn, en hebben nog vele honderdduizenden beïnvloed, die reeds zijn heengegaan.

Meer dan een eeuw is voorbijgegaan sedert de Profeet de marteldood stierf, doch zijn werk en de geest, die tot dit werk aanzetten, nemen nog steeds toe. Velen zijn gestorven voor de gods-

dienst, die door de Profeet Joseph Smith is gevestigd, en vele duizenden der nu levende volgelingen zouden eveneens daartoe bereid zijn, indien het nodig mocht blijken. Hij gaf zijn leven voor de zaak en bezegelde zijn getuigenis met zijn bloed, zoals ook de Heiland deed.

Persoonlijk getuigenis.

Als een getuige van de Here Jezus Christus getuig ik tot u, dat God, de Eeuwige Vader, leeft als een heerlijk en verheerlijkt Wezen, dat een lichaam heeft van vlees en beenderen, zo tastbaar als dat eens mensen, en dat Hij zich wederom aan de

wereld heeft geopenbaard door middel van de Profeet Joseph Smith, die Hij verwekte om een grote Profeet te zijn in deze laatste dagen. Ik getuig tot u, dat Jezus Christus de Zoon van God is, de Heiland en Zaligmaker der wereld, dat Joseph Smith een Profeet van de Levende God was. En dat het werk waarin wij, Heiligen der Laatste Dagen, betrokken zijn, het evangelie is van de Heer Jezus Christus, Die door alle mensen aanvaard moet worden, willen zij gered worden in het Koninkrijk van God.

Dit getuig ik tot u en de gehele wereld in de naam van Jezus Christus. Amen.

— * —

BETAAL DE PRIJS

door

ALMA SONNE.

President der Europese Zending en
assistent van de Raad van Twaalven.

*

Voor alles, wat de moeite waard is, moet betaald worden. De student betaalt voor zijn opleiding en de mecaniciën voor zijn vakbekwaamheid — niet slechts met geld, doch met zijn tijd en inspanning. Er is gezegd: „De aarde krijgt haar prijs voor wat zij geeft.” In de wereld van de gods-

dienst moet men betalen voor geestelijke waarden. „Zoekt en gij zult vinden,” zeide Jezus. „Klopt en u zal open gedaan worden.” God heeft in Zijn grote genade voor alle mensen zaligheid mogelijk gemaakt, indien zij Zijn geboden willen onderhouden en goed leven. Zaligheid is het

werk van een geheel leven. Slechts zij, die volharden tot het einde, zullen zalig worden.

„Hoewel Hij de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft, uit hetgeen Hij heeft geleden.

„En geheiligd zijnde is Hij allen, die Hem gehoorzaam zijn, eene oorzaak der eeuwige zaligheid geworden.“

Hebreë 5 : 8-9.

Gehoorzaamheid is de voornaamste sleutel tot het plan van zaligheid. Zegeningen zijn op deze wet bevestigd. Niemand heeft groter moeilijkheden onder het oog gezien dan Jezus Christus. Iedere wereldse overweging werd door Hem terzijde geschoven. Wat Hij voor het mensdom deed vereiste het volmaakte offer — het leven zelve. Waarom verwachten sommige mensen iets voor niets te krijgen? Dat is zo volkomen in tegenstrijd met de wet van vooruitgang. Toch zijn er in de wereld, die verklaren, dat zaligheid verkregen wordt zonder inspanning, daar men zegt, dat de mens in zijn gevallen staat geen macht in zich heeft om zijn kansen op zaligheid te verbeteren.

Een ouderling, die gepreikt had over het belang van goede werken, werd na afloop een kaartje in de hand gedrukt, waarop de aloude Bijbeltekst stond: „Het bloed van Jezus Christus reinigt ons van alle zonden.“ Dat was een antwoord op het argument, dat de mens door goede werken moet trachten te tonen wat hij waard is en zo de weg naar het eeuwige leven vinden. Zoals vaak het geval is, werd de aangehaalde tekst niet in zijn geheel gegeven. De basis, waarop deze verklaring rust, werd weggelaten. De Apostel Johannes, de schrijver, zeide:

„Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zoo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijnen Zoon, reinigt ons van alle zonden.“

I Joh. 1 : 7.

Om in „het licht te wandelen, gelijk Hij in het licht is“ vereist zeker inspanning, gehoorzaamheid en vaak opoffering van wereldse genoegen en erkenning. Wanneer in het juiste licht gezien, heft deze schriftuurlijke verklaring geen enkel gebod op, dat volgens het Evangelieplan noodzakelijk is, of schuift het terzijde. Toen de rijke jongeling tot Jezus kwam met de vraag, wat nodig was voor het eeuwige leven, werd hem gezegd „de geboden te bewaren“. Daar hij voldaan had aan die geboden, welke de Meester omschreef, werd hem geboden zijn oprechtheid te tonen door zijn wereldlijke positie en aspiraties af te leggen en de Here bij te staan in Zijn bediening. De prijs was te hoog, want „hij bezat vele goederen“. Hij ging heen met een bedroefd hart, teleurgesteld. Er moet altijd een prijs betaald, wetten nagekomen en werk gedaan worden. Zwakheden moeten worden overwonnen, verzoeken weerstaan, deugd beoefend en sterke karakters gevormd. Daar is geen andere weg. „Men bereikt de hemel niet met één enkele stap, spits voor spits moet moeizaam worden beklommen,“ brengt de filosofie tot uitdrukking, die geldt in zowel de geestelijke als de maatschappelijke of stoffelijke wereld. Zaligheid is iets, wat men moet bereiken.

Christus' drang om „eerst het koninkrijk Gods en Zijne gerechtigheid te zoeken“ laat geen

ruimte voor een vergelijk. „Gij kunt God niet dienen en den mammon,” zeide Jezus in de zaligsprekingen. De zwakheid, die de mens ten toon spreidt onder de druk van maatschappelijke, wetenschappelijke en zakelijke invloeden, vormen de grootste hindernis voor een geestelijke groei en ontwikkeling. Het leven is een voortdurende strijd tot volmaking. Zaligheid bekomen slechts zij, die hun geloof in God tonen door een rechtvaardig leven, waardoor zij in staat zijn het kwade te overwinnen.

„Want Démas heeft mij verlaten, hebbende de tegenwoordige wereld liefgekregen.”

II Timótheüs 4 : 10.

schreef de Apostel Paulus in zijn brief aan Timótheüs. In deze weinige woorden beschreef de grote Apostel de afval en het falen van een kerklid en metgezel, die zich tot de wegen der mensen gewend had. Grote mannen als Petrus, Paulus, Joseph Smith en Brigham Young waren sterk en onveranderlijk. Zij waren niet om te praten, noch van hun weg te lokken. Zij hadden een groot uithoudingsvermogen. Degenen, die zaligheid wensen,

moeten een prijs betalen voor hun lidmaatschap in de Kerk. Gods heiligen hebben vaak vervolging en laster te verduren gehad. Zij zijn tot het uiterste beproefd. Zij hebben zich afgewend van de onheilige genoegens der wereld. Zij zijn standvastig geweest in hun geloof in God, in Jezus Christus, Zijn Zoon, en in de Heilige Geest. Zij zijn gedoopt door onderdompeling voor de vergeving van zonden, waarna hun de handen opgelegd werd voor het ontvangen van de Heilige Geest. Dit werd gedaan door iemand, die daartoe het recht bezat. Zij zijn getrouw gebleven aan hun overtuiging en hebben getoond bereid te zijn de levende orakelen Gods te gehoorzamen en de geboden, welke voor hun dagelijkse leiding zijn geopenbaard, na te volgen. Zij hebben de Kerk financieel en op andere wijze gesteund. Zij hebben geholpen met het bouwen van tempels en kerken en door het Evangelie tot de naties der aarde te brengen voor de verlichting van het gehele mensdom. Zij waren gewillig de prijs te betalen, hoe groot deze ook mocht zijn. Hun beloning is zeker.

Natuurlijk wilt U ook de jaargang 1949 van „De Ster” laten inbinden. Een ingebonden jaargang is een kostelijke aanwinst voor Uw boekenkast.

Br. C. Maquelin, Nwe Binnenweg 184 b, Rotterdam C., wil Uw „Sterren” in een mooie, stevige band binden voor

f 1.95 per exemplaar.

Hierin zijn retourkosten van de ingebonden boeken inbegrepen.

STAP VOOR STAP NAAR HET DOEL!

door

RINZE SCHIPPERS,

Leider van het Microfilmwerk in de
Nederlandse Zending.

Gaarne voldoe ik aan het verzoek van de redactie van „De Ster”, om door middel van een kort artikel een overzicht te geven van het microfilmwerk in de Nederlandse Zending. Dit zal ik dan het liefst doen met vermijding van een droge opsomming van getallen en cijfers, doch daaraan zal wel niet geheel te ontkomen zijn.

Bij de aanvang van het werk, nu juist twee jaar geleden, was het onmogelijk zich los te maken van de gedachte: „Hoe moet dit ooit klaar komen?”

Wanneer men in het Algemeen Rijksarchief te 's-Gravenhage en elders de keurig op volgorde geplaatste oude registers, en vooral ook de losse bijlagen aanschouwt, die naast elkaar geplaatst vele kilometers zouden beslaan, krijgt men inderdaad de indruk, dat het onbegonnen werk is, of, zoals het „Utrechts Katholiek Dagblad” schreef: „Monnikenwerk? Neen, Mormonenwerk!” Zonder het zich bewust te zijn, heeft de schrijver van genoemd artikel inderdaad de kern geraakt. Het betreft hier immers een werk, dat de „Mormonen”, oftewel de Heiligen der Laatste Dagen, door

openbaring werd opgedragen.

Op 1 September 1947 ontving ik onder de handen van onze geliefde Zendingspresident, Oud. Cornelius Zappey, en de Algemeen secretaris der „Genealogical Society”, Oud. Archibald F. Bennett, een zegen, die onder meer inhield, dat engelen en geesten behulpzaam zouden zijn bij het overwinnen van technische en andere moeilijkheden, zodat het werk verricht zou kunnen worden.

Van de vervulling van deze zegen zou ik thans, na twee jaren arbeid, willen getuigen. Zoals de eerste, wankele stappen van de baby, waren ook de eerste schreden bij de aanvang van dit werk slechts aarzelende, doch alras werden zij regelmatig en doelbewuster. Dank zij het vertrouwen, hetwelk President Zappey en door hem de Autoriteiten der Kerk mij schonken, kon ongehinderd gestreefd worden naar verbetering en bespoediging van het werk. Dit had onder meer tot gevolg, dat een ploegendienst kon worden ingesteld.

De grootst mogelijke medewerking wordt ondervonden van de zijde van het archiefwezen, van

mijn medewerkers, de broeders G. Diender en J. Schippers, en vooral ook van de heer van Tilburg, bediende van het Algemeen Rijksarchief te 's-Gravenhage. Door die goede samenwerking en ijver bleek het ogenschijnlijk ondoenlijke werk toch mogelijk. Stap voor stap bereikten wij zo de eerste mijlpaal op de lange weg.

Wanneer dit artikeltje onder Uw aandacht komt, zal een voornaam deel van het werk voltooid zijn. De doop-, trouw- en grafregisters van de provincie Zuid Holland werden volledig verfilmd en bevinden zich reeds enige tijd in de bibliotheek te Salt Lake City, waar er zeer veel vraag naar is. Ook de verfilming der registers van de Burgerlijke Stand in Zuid Holland kon in de maand December worden voltooid, wat ongeveer vier maanden eerder is dan was geschat.

Hiermede werd dus het meest belangrijke genealogische materiaal voor het grote verlossingswerk der doden veiliggesteld. Dit mogen wij zeer zeker zien als een stap op de lange weg naar het einddoel.

In totaal werden in Zuid Holland ruim vier en een half miljoen bladzijden gefilmd. Hiervoor waren nodig vijf en dertig honderd negatieffilms en eveneens vijf en dertig honderd positieffilms, met een totale lengte van ongeveer

231 kilometers, dat is een afstand van 's-Hertogenbosch naar Groningen.

Met de intrede van het nieuwe jaar werd een nieuwe stap gezet. De registers van de provincie Noord Holland zijn aan de beurt en mogelijk zal in 1950 nog een deel van een der andere provincies worden gefilmd. Zo hopen wij voort te gaan in de vervulling van de ons gestelde taak.

Vol dankbaarheid voor de vervulling van de hierboven aangehaalde zegen des Heren maak ik gewag van de machtiging, welke verkregen werd van de „Commission de l'Histoire des Eglises Wallones des Pays-Bas”, om het Fichier van de Waalse Kerk te microfilmen. Alle voorbereidende besprekingen zijn gevoerd en schikkingen werden getroffen om dit werk, dat ongeveer anderhalf miljoen fiches omvat, in de loop van deze maand te beginnen en ten spoedigste te voltooien.

Tot besluit van dit korte overzicht wil ik, mede namens mijn medewerkers, danken voor de liefdevolle bejegening, ondervonden van onze scheidende Zendingpresident Oud. Cornelius Zappey, terwijl wij ons met evenveel toewijding stellen onder de nieuwe leider der Nederlandse Zending, Oud. John P. Lillywhite. Ook kunnen wij niet nalaten U allen nog een gelukkig en gezegend 1950 toe te wensen.

„Vergeet nimmer, dat gij slechts gelukkig kunt zijn, wanneer ge anderen de helpende hand biedt. Tracht het eigen ik te vergeten, dan zal zowel op aarde als in het hiernamaals grote vreugde uw deel zijn.”

Herber J. Grant.

DE GESCHIEDENIS VAN

10. DE ZUID AMERIKAANSE ZENDING.

1. De eerste zendelingen van de Heiligen der Laatste Dagen, die naar Zuid Amerika gezonden werden, waren Parley P. Pratt, die vergezeld werd door zijn vrouw, en Ouderling Rufus C. Allen. Zij vertrokken uit San Francisco en kwamen op 8 November 1851 in Valparaiso in Chili aan. Daar huurden zij een huis en begonnen de Spaanse taal te leren, doch een revolutie, die in het land uitbrak, was oorzaak, dat er niet veel zendingswerk gedaan kon worden.

2. Tijdens de algemene conferentie, die in October 1875 te Salt Lake City gehouden werd, werden de ouderlingen Daniel Jones, Anthony W. Ivins en anderen aangesteld, om een zending te openen in de republiek Mexico. De ouderlingen vertrokken te paard. Zij staken de Rio Grande te El Paso in Texas over en vingden aldaar hun arbeid aan op 6 Januari 1876. Drie maanden later vertrokken zij naar Chihuahua.

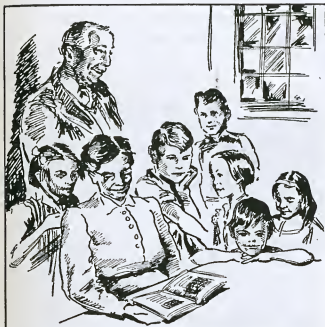

3. De zendelingen, die naar Mexico gezonden werden, kregen de opdracht van President Brigham Young om het land te onderzoeken, de verschillende Indianenstammen te bezoeken, een vriendschappelijke verstandhouding tussen blanken en Indianen te bewerkstelligen en het Evangelie te prediken. Later werden meerdere zendelingen naar het land gezonden, waar velen zich bekeerden. Verscheidene malen werden de zendelingen tengevolge van revoluties naar huis gezonden.

4. De Mexicaanse Zending bestond eenmaal niet alleen uit Mexico, doch omvatte alle Mexicanen, die in het zuidwestelijk deel van de Verenigde Staten leefden. Later werd de Spaans-Amerikaanse Zending georganiseerd. Het hoofdkantoor van deze Zending bevond zich te El Paso, Texas. Deze goede Mexicanen, die getrouwe aanhangers zijn van de regering der Verenigde Staten, noemen zich Spaans-Amerikanen.

ONZE ZENDINGEN

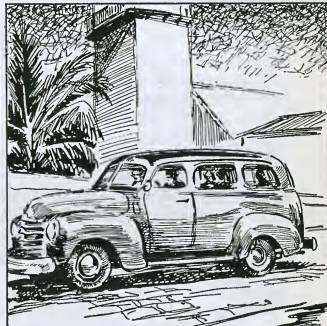
5. In September 1925 werd Apostel Melvin J. Ballard aangewezen om een zending in Zuid Amerika te openen. De ouderlingen Rulon S. Wells, die de Duitse taal machtig was, en Rey L. Pratt, die Spaans sprak, vergezelden hem. Toen zij in Buenos Aires aankwamen werden zij verwelkomd door Duitse bekeerlingen. Des avonds werd een huisvergadering gehouden. Een week later werden zes personen gedoopt.

6. In Brazilië wordt de zendingsarbeid voor het merendeel in de steden verricht. De uitgestrekte plantages op het land zijn eigendom van rijke families, die in de stad wonen en niemand toestaan zonder vergunning 'de plantages te betreden. De mensen wantrouwen vreemdelingen en zelfs een klein huis is gewoonlijk omringd door een hoge muur.

7. In Uruguay en andere landen wordt door het zendingswerk het meest bereikt bij de jeugd. Deze jonge mensen hebben grote bewondering voor de zendingen — voor hun reinheid, hun vriendschap en de ernst, waarmede zij hun werk verrichten. De zendingen organiseren O.O.V.'s met belangwekkende activiteiten, waardoor zij gelegenheid krijgen het Evangelie te prediken.

8. In Brazilië en Argentinië werd het zendingswerk begonnen in de Duitse taal, onder uit Duitsland geïmmigreerden. De landstaal is evenwel Portugees en nu wordt door de zendingen eveneens gearbeid onder de Latijnse volkeren. Sommige ouderlingen reizen in Amerikaanse auto's. Er wordt nog hogenaamd geen zendingswerk verricht onder de Lamanietische volkeren van Zuid Amerika.

Mijn getuigenis

door JOANNA BOGASON

*

In 1873 vestigde een groep IJslanders zich in de Duitse nederzetting Curityba in Brazilië, ongeveer driehonderd mijl ten Zuiden van Sao Paulo. Hiertoe behoorde ook Magnus Isfeld, een godsdienstige jonge man, met zijn zwager Jonas Johnson.

Zodra Jonas genoeg geld verdiend had, reisde hij naar IJsland met de bedoeling te trouwen en zich daar te vestigen. Doch toen hij aankwam ontdekte Jonas, dat zijn meisje met een ander was getrouwd. Ontmoedigd en wanhopig keerde hij naar Brazilië terug. Tijdens zijn verblijf in IJsland hoorde hij veel lelijke dingen over de Heiligen der Laatste Dagen. Hij kocht wat anti-Mormoonse literatuur, welke hij met zich mede nam naar Brazilië, wetende dat zijn godsdienstige zwager deze gaarne zou willen lezen. Magnus, die goed in de Bijbel thuis was, begon te lezen; hij kon in de leerstellingen van de Heiligen der Laatste Dagen niets vinden, wat in tegenstelling was met wat de Bijbel leerde. Hij wilde graag meer van de Kerk weten. Hij kende geen Engels, maar hij wist, dat er in Spanish Fork, Utah, een nederzetting van IJslanders bestond. Daarom schreef hij een brief naar dit plaatsje.

Toevallig was de man, die de post van de trein verzorgde, een jonge IJslander, die de taal even-

wel niet kon lezen. Daar zijn vader een geboren IJslander was en voorman in dat district, nam de jonge man de vrijheid een stukje steen aan de brief te bevestigen en deze uit de trein te werpen nabij het huis, waar zijn vader werkte, in de overtuiging dat deze de brief zou vinden. Doch toen hij enige dagen later thuis kwam en zijn vader vroeg wat de brief bevatte, zeide zijn vader niet te weten waarover hij sprak. Zij trokken er samen op uit om hem te zoeken, doch tevergeefs. In de lente, toen de dooi intrad, werd de brief evenwel gevonden. Hij werd ter hand gesteld aan Eirikur Olafson, die onmiddellijk met Magnus in Brazilië begon te corresponderen. Magnus werd overtuigd van de waarheid van het Evangelie en bedankte voor zijn diakenambt in de Lutherse Kerk. Eirikur ging nu evenwel belang stellen in de gereorganiseerde kerk en hij trachtte Magnus er van te overtuigen, dat deze de ware kerk was. Het zaad van het Evangelie had echter wortel geschoten en Magnus had de overtuiging, dat hij de waarheid reeds bezat.

—o

In Brazilië had men altijd wel de een of andere opstand. Om te voorkomen dat zijn oudste zoon moest vechten voor wat hij beschouwde als een zinloze strijd,

verborg Magnus hem gedurende verscheidene maanden. Ten slotte gaf de familie een bloeiende zaak op en reisde af naar Californië en de Imperial Vallei. Omdat zich in Saskatchewan een grote IJslandse nederzetting bevond, vestigden de Isfelds zich in 1903 in Canada.

Tien jaren later werd Magnus ernstig ziek. Alle doktoren vertelden de familie, dat hij de morgen niet zou halen. In de nacht kwam hij bij uit een diepe bewusteloosheid. Hij zeide, dat hij niet zou sterven, dat hij zou leven tot hij gedoopt was, waarna hij korte tijd later zou sterven. In 1917 kwamen de eerste zendelingen in Saskatchewan en in de herfst van dat jaar werden hij, zijn vrouw en verscheidene kinderen gedoopt. Volgens zijn profetie kwam in de volgende winter de influenza-epidemie en in Januari 1919 stierven hij en drie zijner kinderen in enkele dagen.

o—o

Enige tijd voor de hierboven verhaalde gebeurtenis had een jonge man IJsland verlaten, teneinde in de nieuwe wereld zijn geluk te zoeken. Daar vond hij werk bij de Isfelds. Deze spraken altijd met hem over het Mormonisme.

Daar hij graag rede-nerde, wilde hij hen terug brengen tot het Lutherse geloof. Om dit te kunnen doen moest hij hun boeken lezen. Na veel lezen — tot zijn lectuur behoorde o.a. ook de gehele geschiedenis der Kerk — was hij er van overtuigd, dat hij verkeerd was en de Isfelds

het bij het rechte eind hadden. Daarop werd hij gedoopt. Dit was het verloop der gebeurtenissen, als gevolg waarvan mijn vader, Geir Bogason, zijn getuigenis ontving, hetwelk ook een deel is van de mijne.

Mijn getuigenis is als een lappen-deken, waarvan de lapjes bestaan uit stukjes kostbaar materiaal, die te zamen gevoegd zijn om iets moois, warmes en beschermends te maken. De stukken van mijn getuigenis bestaan uit vele en verschillende bewijzen: de boeiende geschiedenis hoe mijn vader het Evangelie hoorde, de invloed van mijn leraars en leraressen van Zondagsschool en O.O.V., de leiding van onze goede gemeentepresident en mijn ouders, het sterke getuigenis van anderen, en dat gevoel van vreugde en vrede, dat ik altijd heb wanneer ik ben in het huis des Heren. Mijn deken, die nu nog maar zo klein is, zal met de jaren zeker groter en groter worden.

Ik zie uit naar de dag, waarop ik het voorrecht zal genieten een van des Heren heilige tempels te betreden. Die ervaring zal zeker een kostbaar stukje aan mijn deken toevoegen. Ik wil stuk voor stuk er aan toevoegen, tot het geheel van onschatbare waarde zal zijn.

Waarom zal het dan mijn kostbaarste bezit zijn? Omdat de prachtige kleuren er van mij nimmer eenzaam zullen doen gevoelen als mijn vrienden en vriendinnen op de Sabbatdag uitgaan! Het beschermt mij tegen boze invloeden. Wanneer ik nieuwe (Slot op blz. 27)

De zeventienjarige Joanna Bogason vertelt hier hoe haar vader tot een overtuiging van de waarheid kwam. Een brief, geschreven in de IJslandse taal, die een vraag bevatte omtrent het ware Evangelie, werd uit een voortsnellende trein geworpen en lag maanden lang onder de sneeuw verborgen. Maar toch bereikte hij de juiste persoon!

De Onderlinge Ontwikkelingsvereniging

Uitslag van

. . . de O.O.V.-foto-wedstrijd

Op 26 November j.l. sloot de inzending voor de fotowedstrijd, welke het O.O.V.-hoofdbestuur in de Zending had uitgeschreven.

Op die datum waren vele foto's binnen gekomen. Het heeft enige tijd geduurd voor alle foto's waren beoordeeld. Dit geschiedde door een Haagse beroepsfotograaf, de heer Gustaaf Hisgem. Hij beoordeelde de inzendingen op de volgende punten:

1. Type van 't gebruikte toestel;
2. Algemeen uitzicht;
3. Oorspronkelijkheid.

In „De Ster“ van 15 October 1949 kondigden wij aan, dat de uitslag bekend gemaakt zou worden in het Kerstnummer. Dit bleek evenwel niet mogelijk, daarom doet het ons zeer veel genoegen in dit nummer de uitslag te kunnen publiceren. Ook onze belofte, de foto's, die een prijs hadden behaald, in „De Ster“ af te drukken, lossen wij hierbij in.

Hier geven wij de uitslag:

Zuster H. W. Sont, lid van de O.O.V. der Amsterdamse gemeente, won de eerste prijs met haar inzending: „Bedelvrouwtje“. Haar foto was prachtig amateurswerk,

Zuster H. v. Ouytsel van de O.O.V. der Antwerpse gemeente, won de tweede prijs met haar inzending „Boerinetje“, terwijl de inzending van

Zuster H. Dingemanse van de O.O.V. der Haagse gemeente eveneens bekroond werd.

Naast deze foto's mochten wij nog vele prachtige inzendingen ontvangen, waarvoor wij allen

„Bedelvrouwtje“

recht hartelijk dankzeggen. Het ligt in de bedoeling ieder jaar een dergelijke wedstrijd te organiseren. Indien U voorstellen hebt voor het volgende jaar, zullen wij deze gaarne in dank ontvangen.

De eerste prijs zal aan Zr. H. W. Sont worden uitgereikt op de grote jaarlijkse algemene O.O.V.-conferentie, die, zoals gebruikelijk was, tijdens de Pinksterdagen, dus dit jaar in Mei a.s., gehouden zal worden.

o—o

In verband hiermede wil het O.O.V.-hoofdbestuur zowel de bestuursleden als de leden harer organisaties wijzen op de volgende punten:

1. De rapporten dienen voor de twintigste van elke maand gezonden te worden aan Oud. James E. Denos, Loosduinsekade 11, 's-Gravenhage.
2. Alle plannen voor programma's en andere speciale gebeurtenissen, die onder leiding staan van de O.O.V., met inbegrip van de haardvuuravonden, moeten gerapporteerd worden aan zowel het J.V.- als het J.M.O.O.V.-Hoofdbestuur.
3. Volgend jaar zal de O.O.V. in Nederland weer haar grote Pinksterconferentie houden. Deze grote gebeurtenis zal plaats hebben in Rotterdam. Wij raden allen aan, die ver van Rotterdam wonen, nu reeds te gaan sparen, teneinde straks getuige te kunnen zijn van dit evenement in de Nederlandse Zending!
4. Het wedstrijdwerk, dat gewoonlijk aan de grote O.O.V.-

„Boerinnetje”

conferentie voorafgaat, zal de volgende maand een aanvang nemen.

Neemt allen nu reeds het besluit mede te doen aan deze prettige, leerzame en ontwikkelende kamp.

* * *

Het J.V.O.O.V.-Hoofdbestuur kan een opgewekt geluid doen horen. Van verschillende afdelingen werden zeer prettige berichten ontvangen over de openingsavond der O.O.V. Men is overal vol enthousiasme voor het ontwikkelings- en ontspanningsprogramma van onze Kerk.

Tot mijn grote vreugde kan ik mededelen, dat in de afdelingen, die ik heb bezocht, een heel goede geest heerst. De leid(st)ers der verschillende groepen geven zich

„Waar de stille heera”

GENEALOGISCHE VERENIGING.

Hoewel wat laat wil toch ook het hoofdbestuur der Genealogische Vereniging in Nederland niet achterblijven met het aanbieden van goede wensen voor het nieuwe jaar.

Wij laten uiteraard de nadruk vallen op onze bijzondere wens, n.l. dat onze organisatie zich in nog grotere belangstelling zal mogen verheugen dan tot dusver. Wij weten wel, dat reeds zeer veel werk werd verricht door de leden individueel, dus buiten klasseverband, doch wij menen dat juist het klasseverband de totale prestaties aanmerkelijk zal kunnen verhogen. Dit toch is ons doel: Het aanbieden van de meest uitgebreide familieverslagen in de tempels van God en het ver-

met grote toewijding aan hun taak.

Ook mocht ik al aantekenboeken van Bijenkorfmeisjes ter inzage ontvangen met mooie ingeplakte plaatjes en zelfs één boek met eigen tekeningen.

Gaat zo verder, het gehele seizoen door, dan zal het werken in de O.O.V. U voor nu en altijd een zegen zijn.

De Hoofdbesturen der J.V.- & J.M.O.O.V.

richten of laten verrichten van het voor hen vereiste werk.

De van ons scheidende Zendingspresident, Oud. Cornelius Zappé, heeft het werk op uitstekende wijze bevorderd. Het hoofdbestuur heeft zich tot taak gesteld om, bezield door zijn geestdrift, onder de nieuwe leiding der Zending, een grote activiteit aan de dag te leggen ten bate van allen, dat wil dus zeggen voor hen, die als de levenden het werk op aarde doen, maar zeker niet minder voor hen, aan wie wij niet slechts door de aardse banden van het bloed verbonden zijn.

Het hoofdbestuur:

Geminianus Diender, president;
Wicher Panman, secretaris.

EEN GETUIGENIS VAN JEZUS CHRISTUS.

(Vervolg van blz. 7)

ren als Heer en God, zal „die grote en vreselijke dag des Heren” daar zijn. (L. & V., afd. 2 : 1-3; 76 : 54, 67, 71, 94, 102; 77 : 11; 93 : 21-22).

Het zal een heerlijke dag zijn voor de rechtvaardigen en een vreselijke dag voor de bozen. De profeten voorspelden, dat op die dag de aarde „zal branden als een oven; en al de hoogmoedigen, ja, allen, die boosheid doen, zullen zijn als stoppels” (Maleachi 4 : 1); ook zullen „de elementen smelten vanwege de grote hitte” (II Petrus 3 : 10; L. & V., afd. 101 : 25).

Wij, leden van de ware Kerk, zien uit naar die grote dag, wanneer Jezus Christus tot de Zijnen zal komen, en de duivel gebonden zal zijn en duizend jaren lang geen macht zal hebben over de harten van de kinderen der mensen. Aan het einde van die duizendjarige periode zal de duivel voor korte tijd losgelaten worden en zullen boosheid en slechtheid weer de overmacht hebben in de wereld. Maar dan zal de dag komen, dat Satan en zijn gehele leger volgelingen van de aarde verbannen zullen worden. Zij zullen uitgeworpen worden in de buitenste duisternis en daar voor immer als verloren zielen rondwalen.

Op die dag zal de aarde geheiligd worden. Zij zal sterven, zo verklaarde de Heer aan de Profeet Joseph Smith, en daarna opgewekt worden (L. & V., afd. 88 : 25-26). Zij zal een nieuwe wereld worden. Zij zal de celestiale verblijfplaats worden, bereid voor de leden van de „Kerk van de Eerstgeborene”. Jezus Chris-

tus zal alle inwoners van deze aarde oordelen. Zij, die waardig geleefd hebben vanaf de tijd van Adam tot aan het duizendjarig rijk, zullen het voorrecht ontvangen als celestiale wezens met Christus voor immer op deze aarde te mogen wonen. Aldus ontvangen zij hun celestiale staat. Allen, die op de aarde gewoond hebben, zullen voor de rechterstoel van Christus staan, en daar hun toekomstige wereld toegewezen worden, waar zij voor altijd zullen blijven. Sommigen zullen naar de terrestriale heerlijkheid worden verwezen, sommigen naar de telestiale en sommigen zelfs naar de buitenste duisternis. Vele Heiligen der Laatste Dagen zullen het celestiale koninkrijk niet kunnen ingaan, omdat zij in gebreke bleven Gods geboden na te volgen. Daarom zullen zij zich heel ongelukkig gevoelen, want zij hebben het celestiale koninkrijk, hetwelk hun deel had kunnen zijn, niet kunnen verwerven.

De Vader zal tot Zijn eniggeboren Zoon zeggen: „Dit is Uw wereld, zij komt U rechtens toe door het grote werk, hetwelk gij als Zaligmaker er voor hebt volbracht. Gij zult nu de Heer zijn, Gij zult voor immer en altoos God en de koning van deze wereld zijn. Dit is Uw koninkrijk.” Dan zal Jezus Christus onder toezicht van de Vader, Die vele koninkrijken heeft, hier regeren als uw en mijn God, indien wij zo leven, dat wij het celestiale koninkrijk waardig zullen zijn.

Leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn erfgenamen van dit grote grote koninkrijk,

(Slot op blz. 27)

Vijf Hollandse kerkgebouwen ingewijd.

Te beginnen met Zondag, 5 December 1949, wijdde President Sonne gedurende vijf achtereenvolgende dagen 1 kerkgebouw per dag in de Nederlandse Zending. Dit was het grootste aantal inwijdingen in de gehele Europese Zending. Reeds verscheidene jaren kwamen de heiligen in Nederland te zamen in kleine, smalle zaaltjes. De oorlog maakte alles nog erger, want verschillende zalen, waar de heiligen regelmatig vergaderden, en één kerkgebouw werden vernietigd door bombardementen. Met de terugkeer der zendelingen, de herleving der gemeenten en de groei, die overal was waar te nemen, werd het duidelijk, dat, wilde het werk op dezelfde wijze voortgaan, voor nieuwe gebouwen moest worden gezorgd.

President Zappey van de Nederlandse Zending, die een goed oog heeft voor koopjes, benevens veel ervaring in dergelijke zaken, stelde zich ten doel wat hij een vreselijke toestand vond op te heffen. In het begin scheen het als zouden zijn pogingen falen, doch met het geduld van Job, een innemende persoonlijkheid en geloof in zijn verlangen om nieuwe en betere gebouwen te krijgen, waarin de mensen konden te zamen komen om God te aanbidden, zag hij spoedig de weg geopend om in verscheidene plaatsen geschikte gebouwen aan te kopen. De volgende stap was de goedkeuring van President Sonne en de Algemene autoriteiten der Kerk te verkrijgen. Deze goedkeuring werd gegeven en toen was het slechts een kwestie van tijd om de gebouwen te restaureren en opnieuw in te richten.

Het eerste — tevens grootste kerkgebouw, dat werd ingezegend, was te Leeuwarden. Meer dan tweehonderd en tachtig bezoekers waren gekomen om getuige te zijn van de inwijdingsdienst. De gehele stad wist van het nieuwe kerkgebouw en de pers nam gunstige commentaar op. In Zutphen, Hilversum, 's-Gravenhage en Haarlem waren de gebouwen overvol op de inwijdingsavond. In Haarlem moest de menigte zelfs in de ontspanningszaal worden ondergebracht, waar zij het gesprokene via luidsprekers konden volgen. Zowel onderzoekers als leden hielpen bij het gereed maken van de gebouwen. Het kerkgebouw te Leeuwarden was oorspronkelijk een garage, het eigendom van een man, die sindsdien tot de Kerk is toetgetreden. Hij emigreerde naar Salt Lake City, nadat de Presidenten Sonne en Zappey hem hadden bezocht. Het kerkgebouw te Haarlem was eens een dansgelegenheid, doch dank zij een goed doorgevoerd plan en een grote verbouwing heeft het nu het aanzien van een heilige plaats van aanbidding. Zelfs de houder van de dansgelegenheid bleek tijdens de inwijdingsdienst aanwezig te zijn en hij was zo onder de indruk daarvan, dat hij zeide terug te zullen komen om meer te horen. In alle plaatsen waren leden, onderzoekers en vrienden zeer ingenomen met de nieuwe gebouwen. President Sonne bracht zijn mening onder woorden met dit gezegde: „Ik wilde, dat iedere gemeente zo'n gebouw kon hebben.“

*

Scène uit: „A Christmas Carol.”

De zending vierde **DE DAG DER DAGEN**

De maand December heeft, naast vele andere, voor de Zending belangrijke gebeurtenissen, gestaan in het teken van St. Nicolaas en Kerstmis. Aan deze feesten is door alle organisaties in de gehele Zending de nodige aandacht besteed.

St. Nicolaas, een gezellig en huiselijk feest, werd ook in deze trant gevierd. Wij hebben gehoord hoe in menige gemeente tijdens de repetitie van het zangkoor St. Nicolaas in hoogst eigen persoon een bezoek bracht aan de zangers en zangeressen. Ook de O.O.V. heeft zich niet onbetuigd gelaten, evenmin als het Jeugdwerk. Wij hopen, dat al onze leden met genoegen zullen kunnen terugzien op deze feestdag, waarop wij niemand gekwetst zullen hebben door ondoordachte grapjes.

Kerstmis is uiteraard een feest, dat een geheel andere geest ademt dan de viering van de verjaardag van de in Holland zo bekende heilige man St. Nicolaas. Staat dit feest al in het teken van

geven, het Kerstfeest is dit nog meer. Maar meer dan aan stoffelijke blijken van genegenheid dachten wij in deze tijd aan de geestelijke gaven van liefde, broederschap en naastenzin, die wij allen kunnen geven.

Rond de kersttijd hangt altijd een sfeer van diepe ernst en grote dankbaarheid. De volwassenen bezinnen zich op wat zij mochten ontvangen door het Kindje, dat eenmaal in Bethlehem geboren werd en voorbestemd was de wereld te redden.

Voor de kinderen betekent kerstmis een prachtig versierde boom met talloze stralende lichtjes, mooie verhalen en kerstliederen. Wie heeft nimmer de grote, verwachtingsvolle ogen van een kind opgeslagen gezien naar het wonder van een geurende boom, stralend in zachte glans van kaarslicht? Welke moeder, welke lerares heeft nooit de ontroering gevoeld, teweeg gebracht door die vragende ogen, en de blijdschap als zij die vraag mocht beantwoorden? Hebben zij, aan wier

zorgen die kinderen zijn toevertrouwd, ooit dieper hun verantwoordelijkheid gevoeld dan juist met kerstmis?

De gemeenten in de Zending hebben ieder op eigen wijze het kerstfeest op gepaste wijze gevierd. De Zondagsschool heeft in deze viering wel het voornaamste aandeel gehad. Op een enkele uitzondering na werd des Zondagsmorgens met de kinderen het kerstfeest gevierd met kerstliederen, verhalen en declamaties. Een enkele gemeente vierde het feest op de Zaterdagavond, voorafgaande aan de eigenlijke kerstdag, waarop zij een plechtige kerstdienst hield.

De Haagse gemeente kwam op de gedachte van het gebruikelijke programma af te wijken. Zij voerde met een kleine toneelgroep de bekende „Christmas Carol“ van de beroemde schrijver Charles Dickens op. Dit had zoveel succes, dat op 2 Januari j.l. in de gemeente Rotterdam Zuid

een herhaling werd gegeven. Wij hopen, dat deze door de schrijver zo diep ernstig bedoelde schildering die indruk zal hebben nagelaten, welke de schrijver meende te geven.

Niet alleen de Zondagsschool echter vierde het kerstfeest in 1949. Ook het Jeugdwerk heeft vele kinderen een prettige, goede tijd bereid. In Groningen werd door de kinderen een programma verzorgd, waarvan allen ten zeerste hebben genoten.

Een bijzondere vermelding verdient wel het Jeugdwerk van de gemeente Rotterdam Zuid. Op 28 December j.l. vierde deze organisatie op waarlijk schitterende wijze met honderd twintig kinderen, waarvan het merendeel niet tot de Kerk behoorde, het feest van het licht. Met grote vreugde en diepe aandacht werd er geluisterd. Hoe lieflijk klonken de kinderstemmen, die de aloude kerstliederen zongen!

Wij zouden deze gemeente inder-

De jeugd genoot met volle teugen.

daad tot voorbeeld willen stellen. Zij laat ons zien wat er te bereiken is door het Jeugdwerk. Indien alle leidsters in de gehele Zending zoveel energie aan de dag legden als die van het Rotterdamse Jeugdwerk, zouden veel meer kinderen komen onder het gehoor van wat goed en mooi is. „Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst”, is nog altijd een zeer waar woord. Wat men de kinde-

ren jong leert, zullen zij zich hun gehele leven herinneren.

Mogen wij, bij de aanvang van het nieuwe jaar, niet alleen de leiders en leidsters van het Jeugdwerk, maar ook van alle andere organisaties der Kerk in de Zending aansporen toch vooral hun beste krachten te geven aan de jeugd, ónze jeugd, de toekomstige leiders en leidsters der wereld?

—o—

EEN GETUIGENIS VAN JEZUS CHRISTUS.

(Vervolg van blz. 23)

inzoverre dat wij de leringen van het evangelie, zoals deze door de Profet Joseph Smith op aarde werden geopenbaard, gehoorzamen.

Vandaag is de dag voor u en mij ons voor te bereiden op die

grote oordeelsdag, waarop deze aarde een celestiale verblijfplaats zal worden. Wanneer wij waardig bevonden worden, zullen wij de stem van Jezus Christus tot ons horen zeggen, dat wij onze verhoging mogen ingaan om voor eeuwig op aarde te wonen.

—o—

(Vervolg van blz. 19)

MIJN GETUIGENIS.

vrienden kies, vraag ik mezelf: Zal het patroon van hun karakter passen in het patroon van mijn deken — mijn getuigenis?

Met de jaren zal mijn deken mij steeds dierbaarder worden en in de eeuwigheid een troost voor mij zijn.

Op 7 Januari j.l. werd Richard M. Koplín eervol van zijn zending in Nederland ontslagen.

Richard M. Koplín kwam op 8 December 1947 in ons land aan. Hij arbeidde achtereenvolgens in Rotterdam, Gouda, 's-Gravenhage, Gent, België, Antwerpen, België, Harlingen en Apeldoorn. In de drie laatstgenoemde gemeenten vervulde hij het ambt van president. Oud. Koplín laat vele vrienden achter in de Nederlandse Zending, niet alleen onder de leden, maar ook bij de onderzoekers. Zijn toewijding en oprechtheid hebben menig hart gewonnen. Hij werkte dan ook onafgebroken in de lange maanden, dat hij in ons land was. Wij zullen hem meer missen dan hij zich ooit bewust zal zijn. Moge de Heer hem zegenen voor het vele werk, door hemverricht in Zijn wijngaard.

AANGEKOMEN.

Op 6 Januari j.l. kwamen zes zendingen in ons land aan. Hier volgen hun namen en de plaatsen, waar zij hun arbeid hebben aangevangen: Ruel A. Allred te Ommen; Francis W. Carling te Utrecht; Gerrard B. Denkers te Rotterdam Zuid; Mark W. Staples te Apeldoorn; Arnold L. Frazier te 's-Gravenhage; James C. Roberts te Amsterdam Zuid.

OVERPLAATSINGEN.

Op 22 November j.l. werden de navolgende overplaatsingen bekend gemaakt: Norman Wade van 's-Gravenhage naar Antwerpen, België (als districts-president); Kenneth A. Glauser van Antwerpen, België, naar 's-Gravenhage (als districts-president); Michiel en Grietje Baptist van Groningen naar 's-Gravenhage.

Op 16 December j.l. werden de navolgende overplaatsingen bekend gemaakt: Van L. Shumway van Antwerpen, België, naar Mechelen; Harold R. Hoffman van Voorburg naar Mechelen, België, (als gemeentepresident); Paul L. Ward van Den Helder naar Gent, België; Junior G. Garlick van Alkmaar naar Antwerpen, België; Richard L. Finlinson van Gent, België, naar Voorburg; S. Kenneth Bacon van Mechelen, België, naar Alkmaar; John G. Grondel Jr. van Amsterdam Zuid naar Den Helder; LeRoy N. Barker van Mechelen, België, naar Assen (als gemeentepresident).

In ons vorig nummer vermeldden wij, dat J. Dee Curtis van 's-Gravenhage overgeplaatst was naar Assen en Robert W. Timmerman van Assen naar 's-Gravenhage. Dit gaat niet door. Beide broeders blijven in hun oude standplaats.

Op 6 Januari j.l. werd Hyrum S. Young van Apeldoorn overgeplaatst naar de stad Ommen, alwaar hij het zendingswerk zal openen.

VERTROKKEN.

Op 23 November j.l. vertrokken uit de gemeente Arnhem: Arie van Tielen; Hanna van Tielen-Flink; Aat en Ella van Tielen.

Op dezelfde datum vertrokken uit de gemeente Gent in België: Roy W. Smith, Martha M. M. J. Smith-de Rijcke en Jerry J. W. Smith.

Op 25 November j.l. vertrokken uit de gemeente Utrecht: Albertus van Dijk; Dirk Schuurman; Gijsberta Schuurman-v. d. Berg; Dirk en Gijsbertus Schuurman.

Op 5 December j.l. vertrokken uit de gemeente 's-Gravenhage: Lodewijk B. J. Brussee; Gerritje Brussee; Johanna M. Kleyberg.

Op dezelfde datum vertrokken uit de gemeente Haarlem: Johannes Bergsma; Berendina J. Bergsma-Zorn; Thekla E. en Johannes A. F. Bergsma.

Uit de gemeente Rotterdam Zuid vertrokken op die datum: Pieterella J. Allart en Hendrik J. Clausing.

Op 6 December j.l. vertrokken uit de gemeente Amsterdam: Minke Ronner-Rauwerda; Minke A. Broekvelt; Petrus J. Kruse; Lucretia H. Kruse-Ronner; Lucretia H. C., Peter J. Kruse; Hendrik A. Paanen; Cornelia Paanen-Vlaanderen.

Op dezelfde datum vertrokken uit de gemeente Dordrecht: Auke de Vries; Neeltje de Vries-de Vries; Anna C. de Vries; Martje de Vries.

Uit de gemeente Rotterdam Noord vertrokken op die datum: Petrus Steenbakkers; Geertruida J. Steenbakkers-Stark; Geertruida J. en Hubertus J. Steenbakkers; François Melaerts; Arie G. Rietveld Sr.; Sophia C. A. Rietveld-Kulmann; Arie G. Jr., Gijsbert A. en Helena P. Rietveld; Aagje P. Romijn.

Uit de gemeente Rotterdam Zuid vertrokken op genoemde datum: Willem Hoogstad; Sijbren Leeftang; Laura Leeftang-Roth; Johan S. Leeftang; Dirk van Leer; Alessandra van Leer-Faccioli; Geertruida van Leer.

Op 11 December j.l. vertrokken uit de gemeente Rotterdam Zuid: Martinus Schouten; Arend A. v. d. Knaap; Antonia J. v. d. Knaap-Eyeriks; Arend A. Jr., Wilhelmus A., Anthonia J. v. d. Knaap; Leendert Tameris en Maria Pleit.

Op 19 December j.l. vertrok uit de gemeente Amsterdam: Roelof Lagerwey.

Op 20 December j.l. vertrokken uit de gemeente Schiedam: Gerhardus A. Schreur; Cornelia E. A. Schreur-de Ronde; Theodorus B.M., Cornelis J. en Gerhardus A. Schreur Jr.

Op 23 December j.l. vertrok uit de gemeente Zutphen: Everdina M. E. Stokes-Noteboom.

Op 2 Januari j.l. vertrok uit de gemeente Rotterdam Zuid: Jacoba Pinhashick.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

DISTRICTSCONFERENTIE TE GRONINGEN.

Op 19 en 20 November j.l. werd te Groningen een districtsconferentie gehouden, die weer vele bezoekers trok.

De conferentie werd geopend met op Zaterdagavond een programma, bestaande uit tableau's, afgewisseld door zang van het Groningse Zangkoor. Het geheel beeldde de herstelling van het Evangelie uit. Een goed programma, dat een mooie indruk naliet.

De diensten op Zondag ademden dezelfde goede geest. Met grote aandacht luisterde men naar de volgende sprekers, die in de ochtenddienst het woord voerden: Oud. Glenn C. Hielt; Oud. Ronald E. Poelman; br. Hendrikus v. d. Veen; Oud. Ferrin Allen en Oud. H. Jex Tobler, assistent van de Zendingspresident.

Onmiddellijk aansluitend op de morgendienst werd een vergadering voor uitsluitend Priesterschapsdragers gehouden. In deze vergadering voerden verschillende jonge leden van de Priesterschap het woord.

Des avonds kwam men om 5 uur weer bijeen om naar Gods woord te luisteren. In deze dienst werd gesproken door: Zuster Adriana Zappey; Oud. Joseph G. Wood; Oud. Michiel Baptist; President Cornelius Zappey; Oud. Bowe de Vries en Br. Jan

Alberts. die binnenkort naar Amerika zou vertrekken en hiermede afscheid nam van zijn gemeente.

Na afloop konden alle aanwezigen in oprechtheid zeggen: Het was goed om hier vandaag te zijn. Ongetwijfeld zal de prachtige sfeer, die deze conferentie heeft gekenmerkt, nagewerkt hebben gedurende de week en het alledaagse leven hebben vermooid en verzacht.

ALGEMENE ZENDINGS-CONFERENTIE TE ROTTERDAM NOORD.

De Algemene Zendingsconferentie, die op 17 en 18 December j.l. te Rotterdam gehouden werd, zal ieder nog wel vers in het geheugen liggen, ondanks het feit, dat er sinds die tijd weer veel in de Zending en in ons persoonlijk leven is gebeurd. Deze conferentie was de laatste, waarin wij onze geliefde Zendingspresident en zijn vrouw, President en Zuster Zappey, in ons midden mochten hebben. Gedurende twee dagen hebben ambtenaren en ambtenaressen in de Kerk en leden de gelegenheid gehad afscheid te nemen van hen, die ons zo dierbaar geworden zijn. Met diepe aandacht luisterden de ruim twaalf honderd bezoekers naar de woorden van afscheid en waarschuwing, opbouw en liefde, in de avondvergadering van de conferentie gesproken door President en Zuster Zappey.

Hoewel het voor velen een teleurstelling was, dat de nieuwe leider der Zending met zijn vrouw en dochter, President en Zuster Lillywhite met hun dochttertje Dorothy Ann, niet in ons midden konden zijn, zullen deze dagen voor de leden toch een onvergetelijke herinnering zijn. Wij hopen, dat ook President en Zuster Zappey deze dagen nimmer zullen vergeten.

Des Zaterdag hadden de ambtenaren en ambtenaressen van de verschillende onderorganisaties gelegenheid hun problemen te bespreken en gedachten uit te wisselen in een serie opeenvolgende, zeer geanimeerde vergaderingen.

In de ochtendienst spraken des Zondags Ouderling H. Jex Tobler, assistent van de Zendingspresident, en Richard M. Koplin, die tegelijk met President en Zuster Zappey naar zijn tehuis in Amerika is vertrokken.

Voor deze sprekers het woord namen, maakte President Zappey enige overplaat-singen van zendelingen bekend.

De zingende moeders en het bekende zendelingenkwartet verzorgden het muzikale gedeelte van deze dienst.

Des avonds waren er drie sprekers. Na de voorstelling ter ondersteuning door de leden van de autoriteiten der Kerk richtte Zr. Aartje van Os, die binnenkort naar Zion hoopt te vertrekken, het woord tot de geheel gevulde zaal. Na het prachtige zangnummer van ouderling Reed Reeve, nam Zr. Adriana M. Zappey afscheid van de leden in Nederland. Ouderling Robert W. Willis bracht hierna een vioolsolo ten gehore, waarna als laatste spreker President Cornelius Zappey het woord voerde. Deze dienst werd besloten met een lied van de gecombineerde zangkoren van Rotterdam Noord en Zuid, terwijl alle aanwezigen zongen: „God zij met U, nu tot weder-zien!“ Moge de Here dit waar maken voor alle leden in de Nederlandse Zending. En wij voegen er van ganser harte aan toe: Moge de Here President en Zuster Zappey nabij zijn gedurende hun gehele verdere leven.

DOOPDIENSTEN.

Op 13 September j.l. werd te Soerabaja gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Agatha Ilse Schuitema-Buys.

Op 23 October j.l. werden te Rotterdam Noord de volgende personen uit de gemeente Maassluis gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Berend J. Veldhoen; Johanna M. Veldhoen-Prang en Dirk J. Veldhoen.

Op 2 December j.l. werd te Rotterdam Zuid gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Allesandra van Leer-Faccioli.

INGEZEGEND.

Op 6 November j.l. werden te Delft ingezegend: Harro en Marion van Leeuwen, zoon en dochter van Karel G. van Leeuwen en Catharina Koelmans.

Op dezelfde datum werd te Dordrecht ingezegend: David in 't Veld, zoon van Arie in 't Veld en Neeltje van IJzerloo.

* ————— *

MET INGANG VAN 1 JANUARI 1950

bedraagt de abonnementsprijs van „De Ster“:

f 5.— per jaar
f 2.50 per half jaar
f 1.25 per kwartaal.

De abonnementsprijs voor Amerika bedraagt:

\$ 2.— per jaar
of een overeenkomstig bedrag in Nederlands geld.

* ————— *

Te Utrecht werd op die datum ingezegend: Willem van Ree, zoon van Cornelis van Ree en Johanna C. v. d. Sluys.

En te Groningen werden op dezelfde datum ingezegend: Cornelia Sierdina Bos, dochter van Heine Bos en Henderkien van Komen; Willempje Grea Winkel, dochter van Arend Winkel en Geertje Luttmer; en Jan Huizinga, zoon van Geert Huizinga en Lilian van Komen.

Op 4 December j.l. werden te Apeldoorn ingezegend: Bertus van Putten, zoon van Jannetje van Putten; en Albert van Campen, zoon van Reinier van Campen en Jannetje van Putten.

Op dezelfde datum werd te Dordrecht ingezegend: Johan Pieter de Waal, zoon van Aalbert de Waal en Adriana Stam.

Op 11 December j.l. werden te Gouda ingezegend: Hans Waltherus, Pieter Cornelis, Ronald Elisabeth en Bernard de Wit, zoons van Waltherus de Wit en Elizabeth in 't Veld.

Te Rotterdam Zuid werd op die datum ingezegend: Frans Hendrik Visser, zoon van Jacob Visser en Jacomijntje Troost.

Op 8 Januari j.l. werd te Amsterdam ingezegend: Pouwel Veenstra, zoon van Lammert Veenstra en Eva van Komen.

Op dezelfde datum werden te Rotterdam Zuid ingezegend: Wilhelmus Jacobus en Robert Wubbeling, zoons van Wilhelmus J. Wubbeling en Helena Lazar.

GEORDEND.

Op 20 November j.l. werd te Amersfoort Hendrik Nievaard tot Ouderling geordend.

Op 27 November j.l. werd te Dordrecht Aalbert de Waal tot Leraar geordend.

Op 4 December j.l. werd te Rotterdam Zuid Arend v. d. Knaap tot Ouderling geordend, terwijl Arend v. d. Knaap Jr. en Wilhelmus H. v. d. Knaap tot Diaken werden geordend.

Op dezelfde datum werden te Rotterdam Noord tot Priester geordend: Petrus Steenbakkers; François Melaerts en Gijsbert A. Rietveld.

Op 11 December j.l. werd te Amsterdam Gerard Marcellis tot Priester geordend en Jacobus J. Looyen tot Leraar, terwijl te Rotterdam Noord Hendrik J. Ch. d'Hulst tot Priester werd geordend.

Op dezelfde datum werd te Almelo Lambertus Vredeveld tot Diaken geordend en te Rotterdam Noord Johan Eikelenboom.

GEHUWD.

Op 8 December j.l. werd het huwelijk voltrokken tussen Jacobus J. Looyen en Helena v. d. Plas in de gemeente Amsterdam Noord.

Wij wensen dit jonge paar veel geluk en voorspoed in hun verdere leven.

OVERLEDEN.

Op 20 November j.l. overleed te Vlaardingen Pieterella J. Busink-Dalebout op de leeftijd van ruim 42 jaar. Zuster Busink was een getrouw lid der Kerk. Des Zondags, volgend op haar overlijden, werd te Dordrecht een rouwdienst gehouden, die door vele leden en familieleden werd bijgewoond.

Op 22 November j.l. overleed te Haarlem Christina Kion-de Graaf op de leeftijd van vijftig jaar.

Op 10 December j.l. overleed te Rotterdam Zuid Jannetje van Nerum-v. d. Zwaan op de leeftijd van ruim vier en veertig jaar.

Wij willen gaarne ons medeleven betuigen met het verlies van deze goede zusters en hopen, dat de Here de nabestaanden zal sterken in hun leed.

WIJZIGINGEN IN BESTUREN.

Wegens vertrek naar Amerika van bijna het gehele bestuur is met ingang van heden het hoofdbestuur der Zondagsschool in de Nederlandse Zending eervol ontslag verleend, met een woord van dank voor het vele goede werk, verricht in het belang van de Zondagsschool.

Als leider van de Zondagsscholen in de Zending werd aangesteld zendeling Oud. Wilmer L. Roberts.

Eveneens wegens vertrek naar Amerika werd eervol ontslag verleend als Presidente van het Jeugdwerk in de Nederlandse Zending Zr. Margaret v. d. Graaf. In haar plaats werd aangesteld Zr. Aartje van Os, thans werkzaam op het hoofdkantoor der Zending.

SPECIALE GEBEURTENISSEN.

Deze rubriek wil ik gaarne aanvangen met in 't bijzonder alle correspondenten voor deze afdeling van „De Ster“ namens de redactie alsnog een heel voorspoedig en succesvol 1950 toe te wensen. Moge 's Heren zegen rusten op alles, wat gij in het komende jaar in rechtvaardigheid zult ondernemen.

Amsterdam opent deze maand de rij met de vermelding, dat haar leden begin December — de juiste datum werd niet vermeld — een toneelavond hebben georganiseerd ten bate van de Zondagsscholen. Er waren ongeveer 150 personen aanwezig, die allen flink tot het doel hebben bijgedragen.

Vervolgens heeft de Amsterdamse Z.H.V. een druk bezochte bazar gehouden, waarover de zusters zeer voldaan waren.

Te Dordrecht heeft men op 1 December j.l. eveneens een toneelprogramma gegeven ten bate van de Zondagsschool. Natuurlijk viel ook deze avond zeer in de smaak bij alle leden. Het is trouwens onze Dordtse leden wel toevertrouwd zoiets te organiseren!

's-Gravenhage gaf op 19 November j.l. een programma-avond onder de beproefde leiding van br. W. Panman. Wat dat zeggen wil, kunnen alle leden van de Haagse gemeente U vertellen.

Rest mij nog te vermelden, dat practisch alle gemeenten in de Zending op waardige wijze het St. Nicolaas- en Kerstfeest hebben gevierd. Er kwamen vele gezellige verslagen binnen over St. Nicolaas, die in vele O.O.V.'s en tijdens de repetities van het zangkoor in persoon verscheen om goede gaven en raadgevingen uit te delen. Het zou ons echter te ver voeren hier alle gemeenten afzonderlijk te noemen, te meer, waar de viering bijna overal hetzelfde karakter droeg. Een uitzondering willen wij maken voor onze gemeente daar boven in het uiterste puntje van Noord Holland. In Den Helder heeft de O.O.V. zich duchtig geweed. Op de Kerstavond, die onder leiding stond van de J.V.O.O.V., werd een toneelstukje opgevoerd, dat geschreven was door de secretaresse van genoemde vereniging. Hoewel wij niet vaak iets horen, is wat wij horen altijd prima.

—o—

Mogen wij de presidenten van alle gemeenten, waar dit nog niet het geval is, verzoeken iemand aan te stellen om bijzondere gebeurtenissen uit uw gemeente te rapporten aan de redactie van „De Ster“, Goudse Rijweg 4a, Rotterdam Noord? Het is voor uzelf zo prettig wanneer ook uw gemeente maandelijks in deze rubriek wordt genoemd. Gaarne ontvangen wij naam en adres van genoemde correspondent(e).